

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XII. Quòd fascinatio non est naturaliter, sed ministerio dæmonum fit:
quòd autem homines quidam generantur qui mira agunt, rarò tamen, per
Albertum declaratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

lis ergo secundum ipsum est Nigromantia, & non sectanda.

CAPVT XII.

Quòd fascinatio non est naturaliter, sed ministerio demonum fit. quòd autem homines quidam generantur qui mira agunt, raro tamen, per Albertum declaratur.

QVI autem fascinationem defendere nituntur cum Auicenna, qui dixit cum aliquibus Philosophis, quòd anima in tantum posset esse eleuata conceptu mentis & imaginationis, quòd non solum corpora moueat hominum; sed etiam eius virtutis, vt eleuet nubes, & producat pluuias, & ignes faciat coruscare per solum imperium, propter obedientiam quam habet materia generabilium ad huiusmodi animam: & hanc dixerunt potestatem Prophetarum esse, qui signa & portenta ostendunt: audiant Albertum in suo Libro de Motibus animalium, qui dicit omnino falsam esse hanc opinionem, quam etiam ibidem magistraliter impugnat

pugnat & destruit. Hanc eandem opinionem Auicennæ falsissimam etiam impugnat in De somno & vigilia, dicens quòd non potest probari per Philosophiam. Item adhuc in secundo scripto, distinctione VII. ipsam præfatam opinionem recitat & adiungit, sic dicens: *Non approbo dictum Auicenna & Agazel de fascinatione: quia credo quòd fidem firmam in Domino habenti non nocet fascinatio, nec nocere potest ars magica, nec facit aliquid ex ijs quæ timentur de talibus.* Ex his verbis Alberti habes, quòd fascinatio pertinet ad Magos; & quòd aliquando fit, non utique ideò fit, quia hanc homo naturaliter potest, ligando scilicet alium; sed ob perfidiam hominum: qui non firmi in fide timent huiusmodi; tunc profectò non mirum quòd diabolus sit fascinationis operator, mediantibus malis & superstitiosis, quibus diabolus utitur ut instrumento. Et si aliquando homines generantur qui mira agunt, sicut recitat Albertus in præfato Libro de Motibus animalium de duobus geminis suo tempore in Germania natis, quòd ubicumque portabantur ad seras, aperiebantur: & quòd

quòd vnus habuit in dextro latere hoc, frater eius in sinistro : rarò tamen contingit, & qualiter fit, per venerabilem Albertum declaratur, qui ad longum de hac materia ibidem disputat in De motibus animalium.

CAPVT XIII.

Quòd sculptura lapidum ad aspectus astrorum sunt prohibita: & quòd imagines sculpte ad aspectus astrorum non possunt loqui. Insuper de pygmaeis & psittaco aue que loquuntur quo modo intelligantur.

DE sculpturis lapidum aliqui se intromittentes, proculdubidò errores periculosos quandoque non euadunt. Vnde sciendum, quòd de eiusmodi sculpturis ad longum determinat hic venerabilis Albertus in suo Libro Mineralium, reprobando primò errorem illorum qui dixerunt, lapides habere animas, eò quòd mirabilia quandoque operantur per lapides. Et quamuis secundùm ipsum in præfato Libro sculptura